

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3882 van 21 november 2007
in de zaak X/ IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Macedonische nationaliteit, op 2 juli 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en ten blijk van de onmogelijkheid van haar cliënt om ter terechtzitting te verschijnen een attest van 3 oktober 2007 van Dr. F. RIHOUX voorlegt en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U bent een Slavische moslim geboren in Bijelo Polje (Montenegro).

U was woonachtig te Dolno Konjare (Macedonië).

Na het vertrek van uw zoon, X (OV X), en uw zoon en schoondochter, X en X (OV X), werd u meermaals lastiggevallen door gemaskerde mannen. Zij zochten uw zonen omwille van hun politieke activiteiten en vroegen u geld. U vroeg hulp aan uw burens, maar deze weigerden u te helpen.

U bent tevens ziek. U zou naar een dokter zijn geweest die u medische hulp geweigerd zou hebben omdat u geen Macedonisch spreekt.

Op aanraden van uw dochter verliet u op 14 december 2006 Macedonië, richting België om er uw zonen en uw schoondochter te vervoegen.

Op 15 december 2006 kwam u aan en op 18 december 2006 vroeg u asiel.

U bent in het bezit van uw voormalig Joegoslavisch paspoort (uitgereikt op 6 september 1989 te Skopje). Naar aanleiding van de oproepingen om gehoord te worden werden twee medische attesten overgemaakt aan het Commissariaat-generaal.”

2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat uit de elementen aanwezig in uw administratieve dossier, meer in het bijzonder uit het psychologisch evaluatieonderzoek uitgevoerd door de Psy Support Cel van het Commissariaat-generaal op 3 april 2007 en uit uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 januari 2007, blijkt dat uw asielaanvraag gebaseerd is op en in verband staat met de problemen die uw zoon, X alsook uw zoon en schoondochter X en X, in Macedonië zouden hebben gekend. In het kader van de door hen ingediende asielaanvragen werd telkens een weigeringbeslissing genomen (een kopie van de beslissingen en de feitelijke gegevens waarop deze beslissingen gebaseerd zijn werd in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd). Op basis van de moeilijkheden die uw zonen en schoondochter in Macedonië kenden kan bijgevolg ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u op de Dienst Vreemdelingenzaken aangehaalde probleem met een dokter, die u niet wilde verzorgen omdat u de Macedonische taal niet spreekt, is voorts onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of om te spreken van een risico op het lijden van ernstige schade. Uit de enkele weigering van een enkele dokter om u te helpen kan niet worden afgeleid dat u in Macedonië onomstotelijk een slachtoffer van discriminatie of onrechtmatige behandeling bent. In dit verband kan overigens worden vermeld dat uit het psychologisch evaluatieverslag en de in uw dossier aanwezige medische attesten blijkt dat u in Macedonië weldegelijk medische zorgen hebt genoten. Verder kan nog worden opgemerkt dat medische redenen niet zonder meer ressorteren onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van voornoemde Vreemdelingenwet.”

3. De Raad leest in het psychologisch evaluatieonderzoek van verzoekster, uitgevoerd op 4 april 2007 door de heer L. QUINTYN (zie stuk 4, administratief dossier), dat *“verzoekster al ruim 20 jaar een regressief, limiet vegetatief, leven leidt en voor alles afhankelijk is van derden; zij is dan ook niet in staat om haar asielrelaas op een zelfstandige manier uiteen te zetten en zal dat ook nooit meer zijn, aangezien haar toestand als permanent moet worden beschouwd.”*

De Raad meent dat deze vaststellingen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen rechtvaardigt om betrokkene, na twee vruchteloze pogingen (zie stukken 6 en 9), niet meer op te roepen voor verhoor.

De Raad meent dat deze vaststellingen daarnaast echter ook tot gevolg moeten hebben dat de verklaringen van verzoekster, afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken, niet in overweging kunnen worden genomen.

In acht genomen wat voorafgaat en in toepassing van de richtlijnen vervat in “UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

206-212", is de Raad van oordeel dat verzoeksters aanvraag dient verbonden te worden aan de aanvraag in België in november 2005 van haar zoon, X, en zijn echtgenote, X en aan deze in van haar andere zoon, X, die voordien reeds in België asiel had aangevraagd.

Voor zoveel als mogelijk wordt vastgesteld dat verzoekster zich beroept enerzijds, op problemen in de nasleep van politieke activiteiten van haar voormelde zonen, en, anderzijds, op gevallen van discriminatie in het kader van medische zorgverlening, waarvan een ter sprake kwam in het kader van de asielaanvraag van haar voormelde schoondochter.

De Raad merkt ook op dat verzoekerster in België verblijf houdt op hetzelfde adres als haar zoon, X, en schoondochter en blijkbaar door deze laatsten wordt bijgestaan.

Bij beslissing van 18 april 2003, van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen, werd van verzoeksters zoon, X, de status van vluchteling geweigerd.

Bij arresten van 21 november 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd aan verzoeksters zoon, X, en dezes echtgenote, X, de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Eenzelfde besluit dringt zich derhalve op voor wat verzoekster betreft.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting op 21 november 2007 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

P. BREYNE

De voorzitter,

M. BONTE